

Arrest

nr. 305 231 van 22 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT loco advocaat D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker werd op 10 juni 2021 en op 31 augustus 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 13 januari 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 27 juni 2022 bij arrest nr. x tevens verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

1.3. Op 19 oktober 2022 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaarde dit volgende verzoek om internationale bescherming op 24 januari 2023 niet-ontvankelijk. Het beroep dat hiertegen werd ingediend werd door de Raad verworpen bij arrest nr.

289 204 van 24 mei 2023. Het cassatieberoep dat hiertegen werd ingediend, werd niet-toelaatbaar verklaard op 13 september 2023.

1.5. Op 26 juni 2023 dient verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal verklaart dit tweede volgende verzoek om internationale bescherming op 19 december 2023 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger afkomstig uit Ahwaz en bent u van Arabische origine. Rond 1999 begon u bij (...) Steel company, een bedrijf van de Sepah (Korps van revolutiewachters) gelegen in Ahwaz, te werken. In 1393 of 1394 (Perzische tijdrekening; stemt overeen met 2014-2015 of 2015-2016 in Westerse tijdrekening) begon B. G., een vriend van u, die ook voor (...) Steel company werkte, voor het eerst tegen u over het Christendom te praten. Hij vertelde u dat hij een Christen was, dat Jezus de god was en hij op aarde was gekomen om onze zonden te laten vergeten. Hij schetste een mooiere band tussen mens en god in het Christendom dan in de Islam. Begin 1394 (2015-2016) vroeg u meer uitleg over het Christendom aan B.. Hij gaf u films en vertelde u welke stukken van de bijbel u diende te lezen. Rond midden 1394 had u al wat kennis over het Christendom opgedaan en vroeg u aan B. of hij kon helpen u te bekeren tot het Christendom. B. nodigde u uit om tweewekelijks naar een huiskerk te komen in zijn woning. U ging naar deze huiskerk tot B. in de zomer van 1396 (21 juni - 20 september 2017) gearresteerd werd. U vermoedde dat B. gearresteerd was omwille van het promoten van het Christendom. Ongeveer twee à drie maanden later zag u B. terug. B. was heel voorzichtig geworden. In 1397 (2018-2019), ongeveer zeven maanden na zijn arrestatie, begon u opnieuw naar bijeenkomsten in een huiskerk te gaan die door B. georganiseerd werden. De bijeenkomsten gingen vanaf dat ogenblik niet meer door op een vaste plaats. Samen met een 30 à 40-tal collega's van het bedrijf waar u werkte vormde u tevens een groep waarmee u in 1397 (2018-2019) twee à drie keren slachtoffers van overstromingen in de omliggende Arabische dorpen rond Ahwaz trachtte te ondersteunen. Jullie zamelden samen geld in en kochten er etenswaren mee om aan de lokale bevolking uit te delen. Rond mehr 1397 (september/oktober 2018) vroeg een ingenieur van uw bedrijf, A. P. u naar bepaalde gearchiveerde plannen en datagegevens. U weigerde hem dit te geven en vertelde hem dat hij daarvoor een schriftelijke verzoek of een bevel van de CEO moest hebben. A. P. negeerde uw opmerking en nam het volledige digitale archief mee. Een tijd later ontdekte u dat er plannen van uw werk door een aannemer werden gebruikt waardoor u A. P. van spionage verdacht. Later vertelde S., iemand waarmee u samen volleybal speelde en die voor de Herasat werkte, u tijdens een volleybaltraining dat er een diefstal was gepleegd in uw bedrijf. U vertelde hem hierop dat u een vermoeden had dat A. P. de dader was en lichtte hem in over het incident dat u in mehr 1397 (september/oktober 2018) met hem had gehad. Eind farvardin 1398 (maart/april 2019) was er opnieuw een overstroming in Ahwaz. U zamelde opnieuw geld in en kocht er voedingswaren mee die u met een aantal mensen van uw groep in het getroffen gebied ging uitdelen. U vulde ter plaatse ook zandzakjes. Een week later, nog steeds in farvardin 1398 (maart/april 2019) ging u een tweede keer met uw groep bij de overstroming helpen. Er kwamen mannen van de Iraanse autoriteiten ter plaatse die jullie naar een gebouw in Ahwaz brachten waar jullie ondervraagd werden. Er werd u gevraagd waarom jullie deze hulp boden en er werd u gezegd dat u voor wanorde zorgde in de hulpverlening van de regering. Na één uur ondervraging moest u een schriftelijke belofte tekenen dat u niet meer ongeorganiseerd en zonder toestemming van de overheid mensen zou helpen. Hierop werd u vrijgelaten. Na uw vrijlating ging u niet meer naar de huiskerk van B.. Op 09/05/1398 (31 juli 2019) kwam S., naar uw bureau. Hij verzocht u om mee te komen aangezien hij een paar vragen had over de spionagezaak van A. P.. U werd naar het kantoor van Herasat gebracht. Daar aangekomen werd u door twee of drie mannen geblinddoekt en geboeid. U werd met een voertuig naar een andere plaats gebracht. De volgende dag werd u ondervraagd. Men ondervroeg u omtrent uw activiteiten in de Arabische dorpen in Ahwaz. U werd er op aangesproken dat u ginds hulp ging bieden. Tevens verwees men naar uw arrestatie in farvardin 1398 (maart/april 2019). U werd er van beschuldigd tot de Al Ahwaziyeh partij te behoren. De vierde dag van uw aanhouding werd er gedreigd dat men uw gezin bij u zou brengen en men uw dochters zou verkrachten. U kon de druk niet meer aan en tekende een verklaring waarin u bekende dat u met de partij Al Ahwaziyeh samenwerkte. De volgende dag vroeg men u of u met hen zou willen samenwerken. U diende tevens één week verlof te nemen op uw werk. Na in totaal 5 dagen te zijn opgesloten werd u vrijgelaten. Een week na uw vrijlating ging u opnieuw werken. U stuurde uw gezin uit veiligheidsoverweging naar de woning van uw schoonzus in Karaj. Drie à vier dagen later, rond 25 of 26 november 2019, vervoegde u uw gezin. U vertrok op 30 oktober 2019 uit Iran, in het bezit van een Italiaans visum, met een vlucht naar Italië. Vanuit Italië reisde u verder naar België. Op 12/08/1398 (3 november 2019) kwamen er agenten naar uw woning. Er was niemand thuis en zij staken een kamer in uw woning in brand. U diende op 6 november 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Op 17/11/1398 (6 februari 2020) ging uw echtgenote voor de herdenking van de dood van haar moeder naar Ahwaz. Agenten vroegen uw echtgenote waar u was. Ze deelden haar mee dat u samenwerkte met de partij Al Ahwaziyeh en dat zij in uw woning een bijbel en

bewijzen hadden aangetroffen dat u bekeerd was tot het Christendom. Midden augustus 2020 ging u voor het eerst naar de protestantse kerk in Spa. Op 14 januari 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende op 16 februari 2022 beroep aan tegen deze beslissing. Op 27 juni 2022 werd uw beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen. Op 19 oktober 2022 diende u na een verblijf in Frankrijk een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 27 januari 2023 nam het CGVS een beslissing tot nietontvankelijkheid. U ging op 8 februari 2023 in beroep tegen deze beslissing. Op 24 mei 2023 verwierp de RvV uw beroep. U diende hierop een beroep in bij de Raad Van State (RVS). Uw beroep werd door de RVS verworpen. Zonder België te hebben verlaten diende u op 26 juni 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek stelt u dat uw problemen die u in het verleden reeds vertelde nog steeds actueel zijn, dat u deelneemt aan manifestaties en artikels schrijft tegen het Iraanse regime en dat u actief bent op sociale media. U vreest bij een terugkeer naar Iran omwille van uw politieke activiteiten gestraft te zullen worden door de Iraanse overheid.

Ter staving van uw relaas legde u volgende documenten neer: Printscreens van uw Facebook-, Instagram- en Twitter-account, attesten van twee personen die in België aan u les hebben gegeven waarin zij u bewieroken en hun wens uitdrukken dat u in België zou mogen blijven wonen, nieuwsartikels over Iran waarin staat dat de plaatsvervangende aanklager van Qom proclameert dat iedereen verantwoordelijk is voor de inhoud die op zijn/ haar sociale media verschijnt en dat het 'liken' en 'hashtaggen' van zaken op sociale media als een misdrijf kan worden beschouwd, printscreens van drie door u geschreven artikels die op de site 'socialaria.com' geplaatst werden en een kopie van een psychologisch attest d.d. 14 juni 2023 waarin staat dat u lijdt aan angst die zich manifesteert in nachtmerries, stress, continue angsten, en paniekaanvallen en dat u in een depressieve toestand verkeerd.

Op 26 juli 2023, 20 september 2023, 21 september 2023, 27 oktober 2023, 27 november 2023 en 3 december 2023 maakte u via uw advocaat 4 printscreens van uw Instagram en Facebookaccount en in totaal 17 foto's en 4 video's over waarmee u wilt aantonen dat u op 21 juli 2023, 22 juli 2023, 16 september 2023, 26 oktober 2023 en op 18 november 2023 aan manifestaties deelnam waarbij u zou gefilmd zijn door BBC Persian, Voice Of America en Manoto TV. Bijkomend bevatte de e-mail d.d. 3 december 2023 een 4e artikel van u dat op de website 'socialaria.com' werd geplaatst.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Wat betreft het psychologische attest (doc 7) waarin staat dat u sinds mei 2020 psychologische opvolging geniet -met een stopzetting van deze opvolging van september 2020 tot februari 2022 omdat u zich toen beter voelde- en u lijdt aan angsten en een depressieve toestand, dient er opgemerkt te worden dat er nergens uit dit attest blijkt dat deze problemen uw vermogen om uw nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek uiteen te zetten zouden beïnvloeden. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat een mentale problematiek ertoe geleid heeft dat u niet in staat zou (geweest) zijn om uw asielmotieven toe te lichten. U erkende dit zelf ook (Vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ d.d. 18/04/2023). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien er noch aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten, noch aan uw bekering tot het christendom geloof kon worden gehecht. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw tweede verzoek werd door het CGSV niet-ontvankelijk verklaard aangezien uw verklaringen volledig in het verlengde lagen van de verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had, er geoordeeld werd dat het verblijf van uw familie in Turkije en de door u aangereikte wikipedia-pagina over het staalbedrijf 'Khuzestan' op geen enkel manier uw voorgehouden problemen met de Iraanse autoriteiten aantoonde en dat u het niet aannemelijk maakte dat u omwille van uw (beperkte) politieke activiteiten in België bij een terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of

het lijden van ernstige schade. Ook deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw beroep dat u hierop bij de Raad Van State (RVS) indiende werd eveneens verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Zo herhaalt u in het kader van uw huidige verzoek dat uw broer H. R. in het verleden ondervraagd werd door de politie, u omwille hiervan weinig contact heeft met uw familie en dat het bedrijf waarvoor u werkte in Iran niet onder controle stond van de sepah (Korps van revolutiewachters) (DVZ-vragenlijst volgend verzoek; vraag 21 & 22). Deze elementen werden echter reeds beoordeeld in het kader van uw vorig verzoek. Bijgevolg kan uw loutere herhaling van deze verklaringen niet volstaan als een nieuw element dat de reeds vastgestelde appreciatie kan ombuigen.

Inzake uw deelname aan bijkomende demonstraties –uit de door u neergelegde foto's en video's (doc 8, 9, 10, 12 & 13) blijkt dat u bijkomend op 21 juli 2023, 22 juli 2023, 16 september 2023, 26 oktober 2023 en op 18 november 2023 aan manifestaties deelnam, dat u bij manifestaties twee keren 1 seconde en één keer 2 seconden herkenbaar in beeld komt in video's gemaakt door BBC Persian en telkens één keer onherkenbaar in beeld kwam op kanalen Voice Of America en Manoto TV- herhaalt het CGVS wat reeds in uw tweede verzoek werd benadrukt, met name dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf, duidelijk wordt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, noch wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming, noch wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dit is wat u betreft niet het geval. Uit uw voorgaande verzoek is reeds gebleken dat u over een dermate beperkt (zichtbaar) politiek profiel beschikt dat niet aangenomen kan worden dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden (kunnen) zijn/komen van uw activiteiten. U ontplooidde nooit politieke activiteiten in Iran, en in België deed u dit pas na afwijzing van uw eerste verzoek om internationale bescherming, waardoor deze activiteiten als opportunistisch konden worden bestempeld. In dit verband kan er nog op gewezen worden dat u geen deel uitmaakt van enige politieke partij (DVZ-vragenlijst; vraag 18).

Dat u onder uw naam drie artikels voor de site 'socialaria' heeft geschreven (DVZ-vragenlijst; vraag 19 & doc 6) -nazicht door het CGVS (toegevoegd aan het administratieve dossier) leert dat de site waarop u uw drie artikels respectievelijk op 18 maart 2023, 18 april 2023 en 20 mei 2023 plaatste per maand maximum 17800 bezoekers telde-, kan bezwaarlijk voorgaande bevinding –mede aangezien er niet kan afgeleid worden dat een even groot aantal mensen uw artikels zouden gelezen hebben-, namelijk dat uw politiek profiel beperkt en weinig zichtbaar is, ombuigen. Betreffende het vierde artikel dat u zou geschreven hebben dient te worden opgemerkt dat uw naam er nergens wordt vermeld (doc 12) waardoor dit niet aan u gelinkt kan worden. Met betrekking tot voorgaande kan er bijkomend op gewezen worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het niet de hoeveelheid kritiek is die een persoon op het regime uit maar de invloed die een persoon heeft die bepaalt of er een risico bestaat dat het Iraanse regime een persoon zou monitoren. Hierbij viseren de Iraanse autoriteiten leidersfiguren en organisatoren –mensen die een groep of partij leiden of mensen waarnaar geluisterd wordt door een groep mensen– bij het monitoren van de Iraanse diaspora. Een dergelijk hoog profiel is bij u, zoals reeds gezegd, echter niet terug te vinden. Dat u over een uiterst beperkte (politieke) invloed beschikt blijkt bovendien uit uw Facebook, Instagram en Twitter-account -waarop u ook regime-kritische zaken plaatst (DVZ-vragenlijst; vraag 18 & doc 1, 2, 3 & 11)- waar u respectievelijk slechts 143, 373 en 11 vrienden/volgers heeft. Bovendien blijkt uit nazicht dat u bij uw Instagram en Twitter-account niet uw eigen naam maar het pseudoniem "hznali" gebruikt. Gezien het opportunistische karakter van uw politieke activiteiten in België kan er dan ook van u verwacht worden dat u uw politiek geïnspireerde posts die er op terug te vinden zijn bij een terugkeer naar Iran verwijderd.

Aangaande de nieuwsartikels over Iran waarin staat dat de plaatsvervangende aanklager van Qom proclameert dat iedereen verantwoordelijk is voor de inhoud die op zijn/haar sociale media verschijnt en dat het 'liken' en 'hashtaggen' van zaken op sociale media als een misdrijf kan worden beschouwd (doc 5), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat deze artikels geen betrekking op u persoonlijk hebben. Bovendien doen deze artikels geen afbreuk aan de hierboven vermelde informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Betreffende de attesten van twee personen die in België aan u les hebben gegeven waarin zij u bewieroken en hun wens uitdrukken dat u in België zou mogen blijven wonen en waarmee u wilt aantonen dat u in België uw best doet om zich te integreren (DVZ-vragenlijst volgend verzoek; vraag 19) kan er op gewezen worden dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enkel bevoegd is uw eventueel risico bij een

terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande attesten niet relevant.

Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeker meent wel degelijk nieuwe elementen te hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Er wordt in het verzoekschrift nader ingegaan op verzoekers politieke activiteiten waaronder zijn deelname aan demonstraties en de door hem geschreven artikels alsook de activiteiten op sociale media. Tot slot wordt ingegaan op de interesse van de Iraanse autoriteiten.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- screenshots van sociale media;
- e-mail van 3 december 2023 van verzoekers raadsman aan verweerder met vijf bijlages;
- een onvertaald artikel dat door verzoeker zou zijn geschreven;
- OSAR, "*Iran : risques liés à la publication d'information « sensible » sur les réseaux sociaux Recherche rapide de l'analyse-pays*" van 21 januari 2019, met verwijzing naar de weblink;
- CIRC, "*Information sur le traitement réservé par les autorités aux militants qui s'opposent au gouvernement, y compris ceux qui retournent de l'étranger; les capacités de surveillance du gouvernement à l'étranger (2019-février 2021)*" van 21 februari 2021, met verwijzing naar de weblink;
- Courrier International, "*Repression. La puissante cyberarmée du régime iranien mène la guerre au mouvement de contestation*" van 31 december 2022, met verwijzing naar de weblink;
- RTBF, "*Que se passe-t-il exactement en Iran? Quand les sources manquent, la prudence s'impose*" van 26 januari 2023, met verwijzing naar de weblink;
- Freedom House, "*Iran. Freedom in the World 2023*", met verwijzing naar de weblink.

2.2.2. Verzoeker brengt op 4 april 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- screenshots van zijn Instagrampagina;
- screenshots van een Instagrampagina van A. K. die een Iraanse beroemdheid zou zijn;
- video's en screenshots van de zender "Iran International" waarop verzoeker zichtbaar is;

- foto's ter staving van verzoekers deelname aan betogingen;
- screenshot van de Instagrampagina van Iran International met de weblink;
- screenshots van Manoto, een Iraanse zender, alwaar verzoeker zichtbaar is;
- screenshot van Youtube alwaar verzoeker zichtbaar is;
- weblink voor een artikel geschreven door verzoeker.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van

bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Wat betreft het psychologische attest (doc 7) waarin staat dat u sinds mei 2020 psychologische opvolging geniet -met een stopzetting van deze opvolging van september 2020 tot februari 2022 omdat u zich toen beter voelde- en u lijdt aan angsten en een depressieve toestand, dient er opgemerkt te worden dat er nergens uit dit attest blijkt dat deze problemen uw vermogen om uw nieuwe elementen in het kader van uw huidige verzoek uiteen te zetten zouden beïnvloeden. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat een mentale problematiek ertoe geleid heeft dat u niet in staat zou (geweest) zijn om uw asielmotieven toe te lichten. U erkende dit zelf ook (Vragenlijst “bijzonder procedurele noden” DVZ d.d. 18/04/2023). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze concrete motieven volledig ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.4. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. In het kader van zijn huidige (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming beklemt voort de verzoeker zijn politieke activiteiten.

Verzoeker heeft ter staving van zijn tweede volgend beschermingsverzoek op het CGVS volgende documenten neergelegd: printscreens van zijn Facebook-, Instagram- en Twitter-account, attesten van twee leraars, nieuwsartikels over Iran, printscreens van drie door hem geschreven artikels die op de site 'socialaria.com' geplaatst werden, een kopie van een psychologisch attest van 14 juni 2023, bijkomende printscreens van zijn Instagram en Facebookaccount alsook foto's en video's ter staving van zijn politieke activiteiten waaronder zijn deelname aan manifestaties waarbij hij zou gefilmd zijn door BBC Persian, Voice Of America en Manoto TV en ten slotte nog een vierde artikel van hem dat op de website 'socialaria.com' werd geplaatst.

Middels zijn verzoekschrift brengt verzoeker nog volgende stukken bij: screenshots van sociale media, een e-mail van 3 december 2023 van zijn raadsman aan verweerder met vijf bijlages, een onvertaald artikel dat door hem zou zijn geschreven en volgende landeninformatie: OSAR, "*Iran : risques liés à la publication d'information « sensible » sur les réseaux sociaux Recherche rapide de l'analyse-pays*" van 21 januari 2019; CIRC, "*Information sur le traitement réservé par les autorités aux militants qui s'opposent au gouvernement, y compris ceux qui retournent de l'étranger; les capacités de surveillance du gouvernement à l'étranger (2019-février 2021)*" van 21 februari 2021; Courrier International, "*Repression. La puissante cyberarmée du régime iranien mène la guerre au mouvement de contestation*" van 31 december 2022; "*Que se passe-t-il exactement en Iran? Quand les sources manquent, la prudence s'impose*" van 26 januari 2023; Freedom House, "*Iran. Freedom in the World 2023*", met verwijzing naar de weblink.

Bij aanvullende nota brengt verzoeker tevens volgende stukken bij: screenshots van zijn Instagrampagina, screenshots van een Instagrampagina van A. K. die een Iraanse beroemdheid zou zijn, video's en screenshots van de zender "Iran International" waarop verzoeker zichtbaar is, foto's ter staving van zijn deelname aan betogingen, screenshot van de Instagrampagina van Iran International met de weblink, screenshots van Manoto, een Iraanse zender alwaar verzoeker zichtbaar is, screenshot van Youtube alwaar verzoeker zichtbaar is en een weblink voor een artikel geschreven door verzoeker.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het tweede volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.4. In zoverre verzoeker blijft volharden in zijn problemen die hebben geleid tot zijn vlucht uit Iran, merkt de Raad op dat verzoekers initieel vluchtrelaas al eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

"Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien er noch aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten, noch aan uw bekering tot het christendom geloof kon worden gehecht. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw tweede verzoek werd door het CGSV niet-ontvankelijk verklaard aangezien uw verklaringen volledig in het verlengde lagen van de verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had, er geoordeeld werd dat het verblijf van uw familie in Turkije en de door u aangereikte wikipedia-pagina over het staalbedrijf 'Khuzestan' op geen enkel manier uw voorgehouden

problemen met de Iraanse autoriteiten aantoonde en dat u het niet aannemelijk maakte dat u omwille van uw (beperkte) politieke activiteiten in België bij een terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Ook deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Uw beroep dat u hierop bij de Raad Van State (RVS) indiende werd eveneens verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Zo herhaalt u in het kader van uw huidige verzoek dat uw broer H. R. in het verleden ondervraagd werd door de politie, u omwille hiervan weinig contact heeft met uw familie en dat het bedrijf waarvoor u werkte in Iran niet onder controle stond van de sepah (Korps van revolutiewachters) (DVZ-vragenlijst volgend verzoek; vraag 21 & 22). Deze elementen werden echter reeds beoordeeld in het kader van uw vorig verzoek. Bijgevolg kan uw loutere herhaling van deze verklaringen niet volstaan als een nieuw element dat de reeds vastgestelde appreciatie kan ombuigen”

Met betrekking tot deze reeds aangehaalde vervolgingsvrees kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissingen van het CGVS en 's Raads arresten met nr. 274 671 van 27 juni 2022 en nr. 289 204 van 24 mei 2023.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. In zoverre verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, hij niets nieuws of wezenlijks toevoegt aan zijn dossier.

Wat betreft verzoekers huidige politieke activiteiten in België en op sociale media, motiveert de commissaris-generaal met reden:

“Inzake uw deelname aan bijkomende demonstraties –uit de door u neergelegde foto's en video's (doc 8, 9, 10, 12 & 13) blijkt dat u bijkomend op 21 juli 2023, 22 juli 2023, 16 september 2023, 26 oktober 2023 en op 18 november 2023 aan manifestaties deelnam, dat u bij manifestaties twee keren 1 seconde en één keer 2 seconden herkenbaar in beeld komt in video's gemaakt door BBC Persian en telkens één keer onherkenbaar in beeld kwam op kanalen Voice Of America en Manoto TV- herhaalt het CGVS wat reeds in uw tweede verzoek werd benadrukt, met name dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt h t t p s : / / w w w . c g r a . b e / s i t e s / d e f a u l t / f i l e s / r a p p o r t e n / c o i _ f o c u s _ i r a n _ s u r v e i l l a n c e _ v a n _ d e _ d i a s p o r a _ d o o r _ d e _ i r a a n s e _ a u t o r i t e i t e n _ 2 0 2 3 0 5 1 0 . p d f , d u i d e l i j k w o r d t d a t d e I r a a n s e a u t o r i t e i t e n w e i n i g i n t e r e s s e h e b b e n o m t e r u g k e r e n d e v e r z o e k e r s o m i n t e r n a t i o n a l e b e s c h e r m i n g t e v e r v o l g e n w e g e n s a c t i v i t e i t e n b u i t e n I r a n , n o c h w e g e n s h e t i n d i e n e n v a n e e n v e r z o e k o m i n t e r n a t i o n a l e b e s c h e r m i n g , n o c h w e g e n s e e n b e k e r i n g t o t h e t c h r i s t e n d o m . H e t z i j n v o o r a l p e r s o n e n d i e a l e e n v e r h o o g d r i s i c o p r o f i e l h e b b e n o f d i e a l i n d e n e g a t i e v e a a n d a c h t s t a a n v a n d e I r a a n s e a u t o r i t e i t e n d i e b i j e e n t e r u g k e e r e e n v e r h o o g d r i s i c o l o p e n o m p r o b l e m e n t e r i s k e r e n . D i t i s w a t u b e t r e f f t n i e t h e t g e v a l . U i t u w v o o r g a a n d e v e r z o e k i s r e e d s g e b l e k e n d a t u o v e r e e n d e r m a t e b e p e r k t (z i c h t b a a r) p o l i t i e k p r o f i e l b e s c h i k t d a t n i e t a a n g e n o m e n k a n w o r d e n d a t d e I r a a n s e a u t o r i t e i t e n o p d e h o o g t e z o u d e n (k u n n e n) z i j n / k o m e n v a n u w a c t i v i t e i t e n . U o n t p l o o i d e n o o i t p o l i t i e k e a c t i v i t e i t e n i n I r a n , e n i n B e l g i ë d e e d u d i t p a s n a a f w i j z i n g v a n u w e e r s t e v e r z o e k o m i n t e r n a t i o n a l e b e s c h e r m i n g , w a a r d o o r d e z e a c t i v i t e i t e n a l s o p p o r t u n i s t i s c h k o n d e n w o r d e n b e s t e m p e l d . I n d i t v e r b a n d k a n e r n o g o p g e w e z e n w o r d e n d a t u g e e n d e e l u i t m a a k t v a n e n i g e p o l i t i e k e p a r t i j (D V Z - v r a g e n l i j s t ; v r a a g 1 8) .

Dat u onder uw naam drie artikels voor de site 'socialaria' heeft geschreven (DVZ-vragenlijst; vraag 19 & doc 6) -nazicht door het CGVS (toegevoegd aan het administratieve dossier) leert dat de site waarop u uw drie artikels respectievelijk op 18 maart 2023, 18 april 2023 en 20 mei 2023 plaatste per maand maximum 17800 bezoekers telde-, kan bezwaarlijk voorgaande bevinding –mede aangezien er niet kan afgeleid worden dat

een even groot aantal mensen uw artikels zouden gelezen hebben-, namelijk dat uw politiek profiel beperkt en weinig zichtbaar is, ombuigen. Betreffende het vierde artikel dat u zou geschreven hebben dient te worden opgemerkt dat uw naam er nergens wordt vermeld (doc 12) waardoor dit niet aan u gelinkt kan worden. Met betrekking tot voorgaande kan er bijkomend op gewezen worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het niet de hoeveelheid kritiek is die een persoon op het regime uit maar de invloed die een persoon heeft die bepaalt of er een risico bestaat dat het Iraanse regime een persoon zou monitoren. Hierbij viseren de Iraanse autoriteiten leidersfiguren en organisatoren –mensen die een groep of partij leiden of mensen waarnaar geluisterd wordt door een groep mensen– bij het monitoren van de Iraanse diaspora. Een dergelijk hoog profiel is bij u, zoals reeds gezegd, echter niet terug te vinden. Dat u over een uiterst beperkte (politieke) invloed beschikt blijkt bovendien uit uw Facebook, Instagram en Twitter-account -waarop u ook regime-kritische zaken plaatst (DVZ-vragenlijst; vraag 18 & doc 1, 2, 3 & 11)- waar u respectievelijk slechts 143, 373 en 11 vrienden/volgers heeft. Bovendien blijkt uit nazicht dat u bij uw Instagram en Twitter-account niet uw eigen naam maar het pseudoniem “hznali” gebruikt. Gezien het opportunistische karakter van uw politieke activiteiten in België kan er dan ook van u verwacht worden dat u uw politiek geïnspireerde posts die er op terug te vinden zijn bij een terugkeer naar Iran verwijderd.

Aangaande de nieuwsartikels over Iran waarin staat dat de plaatsvervangende aanklager van Qom proclameert dat iedereen verantwoordelijk is voor de inhoud die op zijn/haar sociale media verschijnt en dat het ‘liken’ en ‘hashtaggen’ van zaken op sociale media als een misdrijf kan worden beschouwd (doc 5), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat deze artikels geen betrekking op u persoonlijk hebben. Bovendien doen deze artikels geen afbreuk aan de hierboven vermelde informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran.”

Verzoeker volhardt in zijn huidige politieke activiteiten en meent dat zijn politiek profiel niet opportunistisch is daar hij echt gepolitiseerd is waarbij hij wijst op zijn deelname aan talrijke demonstraties en zijn talrijke berichten tegen het regime op sociale media. Hij meent voldoende bewijs te hebben neergelegd aangaande zijn zichtbaarheid en wijst op de op het CGVS ingediende documenten alsook op de middels het verzoekschrift en middels zijn aanvullende nota bijgebrachte stukken. Voorts wordt in het verzoekschrift de door verzoeker geschreven artikelen benadrukt en nogmaals gewezen op de neergelegde stukken waaronder foto's van zijn profiel op sociale media alsook schermafbeeldingen van sociale media alwaar hij zichtbaar is. Verzoeker betoogt hierbij dat de website waarop zijn artikels verschenen een openbare site betreft die snel kan geraadpleegd worden en zijn naam in elk artikel verschijnt en wat het vierde artikel betreft zijn foto's op het einde ervan verschijnen. Daarnaast stelt verzoeker dat ongeacht zijn pseudoniem hij wel te zien is op de profielfoto van zijn Instagram zodat hij gemakkelijk kan worden geïdentificeerd. Ook stelt verzoeker dat ongeacht hij geen duizenden volgers heeft, hij wel duizenden likes en views heeft gekregen.

Daargelaten de vraag naar het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten, stelt de Raad vast dat verzoeker, die volhardt in zijn onbetwiste politieke activiteiten en thans ter terechtzitting beweert lid te zijn geworden van een politieke partij, verweerders appreciatie en gevolgtrekkingen betwist doch er niet in slaagt de analyse gebaseerd op actuele landeninformatie te weerleggen.

Verzoeker gaat er met zijn betoog dat hij heeft deelgenomen aan talrijke manifestaties waarbij hij zichtbaar was en talrijke berichten heeft gepubliceerd tegen het regime op sociale media, die volgens de Raad inderdaad afdoende aan hem gelinkt kunnen worden, waarbij onder meer wordt gewezen op tal van schermafbeeldingen, immers volledig voorbij aan de analyse gebaseerd op de bijgebrachte actuele landeninformatie.

Zo blijkt uit de COI focus “*IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*” van 10 mei 2023 dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen, overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21). In casu moet beklemtoond worden dat verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en ongeacht de bijgebrachte stukken, sprake is van een beperkt zichtbaar profiel gelet op het beperkt aantal volgers op sociale media zoals reeds correct aangestipt door verweerder (dit desondanks de duizenden likes en views) waaruit gelet op de beschikbare landeninformatie geen beschermingsnood blijkt. Dat verzoeker te zien is op foto's gepubliceerd op sociale media alsook op beelden van tv-uitzendingen kan hier geen ander licht op werpen.

Niettegenstaande in deze COI Focus erop wordt gewezen dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Iran te beoordelen. Bovendien gaat verzoeker er met zijn betoog dat het CGVS zich op één enkel rapport baseert, naast het voorgaande, ook voorbij aan het gegeven dat reeds in het kader van verzoekers eerdere beschermingsverzoeken werd aangestipt dat uit de destijds beschikbare landeninformatie kon vastgesteld worden dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom.

Door te verwijzen naar de golf van intense opstanden, de onstabiele situatie in Iran en naar passages uit voormelde COI Focus waaruit blijkt dat Iraniërs in het buitenland in de gaten worden gehouden alsook andere bronnen aan te halen die aantonen dat het Iraans regime, die ene cyberleger aan het opzetten is, sociale netwerken in de gaten houdt, kan verzoeker geen ander licht werpen op bovenstaande analyse waarbij wordt uiteengezet wie specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker toont met zijn betoog en middels het verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie geenszins aan dat het loutere gegeven dat Iraniërs in het buitenland gemonitord (kunnen) worden ipso facto met zich meebrengt dat zij bij terugkeer systematisch dreigen vervolgd te worden en de loutere monitoring zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

Waar verzoeker nog kritiek uit op de beoordeling in het arrest nr. 289 204 aangaande de door hem neergelegde artikelen die volgens hem bewijzen dat de autoriteiten toezicht houden op mensen die actief zijn op sociale media, moet de Raad benadrukken dat het cassatieberoep hiertegen niet-toelaatbaar werd bevonden zodat verzoeker deze niet meer dienstig kan aanvechten. Bovendien kan evenmin uit deze artikelen blijken dat sprake is van een systematische vervolging.

De actuele algemene landeninformatie in acht genomen heeft verweerder op goede gronden geoordeeld dat uit de aangehaalde elementen en bijgebrachte stukken niet zonder meer kan opgemaakt worden dat verzoeker een verhoogd risicoprofiel heeft.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofde niet aantoonde of aannemelijk maakt. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en hij niet heeft aangetoond dat hij vóór zijn (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperten verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoeker, die Iran legaal is uitgereisd (Verklaring DVZ van 20 november 2019, p. 13), bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van zijn vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

Tot slot wordt inzake de overige neergelegde documenten nog pertinent als volgt overwogen:

“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Betreffende de attesten van twee personen die in België aan u les hebben gegeven waarin zij u bewieroken en hun wens uitdrukken dat u in België zou mogen blijven wonen en waarmee u wilt aantonen dat u in België uw best doet om zich te integreren (DVZ-vragenlijst volgend verzoek; vraag 19) kan er op gewezen worden dat het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enkel bevoegd is uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande attesten niet relevant.

Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie."

De Raad meent dat deze overige neergelegde documenten op het CGVS geen afbreuk kunnen doen aan de hoger weergegeven vaststellingen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU